

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2060/2542

พนักงานอัยการ ประจำศาล แขวง นครปฐม โจทก์ โจทก์ร่วม โจทก์ นาย เลิศ ชัย เจริญอารมณ์วัฒนา นาโจทก์ นาย สัญชัย เดช บ้องจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 4, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 56, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30

ย่อ / หลักกฎหมาย

ขณะที่จำเลยออกเช็คพิพาทให้โจทก์ร่วมยังไม่มี การ ลงวันที่สั่งจ่ายไว้จึงยอมถือได้ว่าไม่มีวันเดือนปี ที่ผู้ออกเช็คกระทำความผิด การที่โจทก์ร่วมประทับตราวันเดือนปีลงในเช็ค แม้จะฟังว่าจำเลย ยินยอม ก็มีผลเพียงเพื่อให้เช็คมีรายการสมบูรณ์ตามกฎหมายใช้สิทธิฟ้องร้องกันได้ในทางแพ่ง เท่านั้น การที่โจทก์ร่วมนำเช็คพิพาทไปเรียกเก็บเงินในขณะที่จำเลยไม่มีเงินในบัญชีเพียงพอที่จะ ชำระหนี้ตามเช็คจึงถือไม่ได้ว่าจำเลยมีเจตนาที่จะไม่ให้มีการใช้เงินตามเช็ค การกระทำของจำเลย จึงไม่มีความผิดตาม พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534คดีนี้ ศาลชั้นต้นรวมการพิจารณาพิพากษากับคดีหมายเลขดำที่ 1292/2537 ซึ่งยุติไปแล้ว คดีมีปัญหา มาสู่ศาลฎีกาเฉพาะสำนวนคดีนี้ ซึ่ง

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 4 จำเลยให้การปฏิเสธระหว่างพิจารณา นายเลิศชัย เจริญอารมณ์วัฒนา ผู้เสียหายยื่น คำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ ศาลชั้นต้นอนุญาตศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วพิพากษาว่า จำเลย มีความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 4 การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมให้เรียงกระทงลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ขอให้ออกเช็คตามคดีหมายเลขดำที่ 1292/2537 ให้จำคุก 1 เดือน ขอให้ออกเช็คตาม คดีหมายเลขดำที่ 1293/2537 ให้จำคุก 5 เดือน รวมจำคุก 6 เดือนจำเลยอุทธรณ์ทั้งสองสำนวน ศาลอุทธรณ์ภาค 3 พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ยกฟ้องในสำนวนคดีหมายเลขดำที่ 1293/2537 ของ ศาลชั้นต้น สำหรับสำนวนคดีหมายเลขดำที่ 1292/2537 ของศาลชั้นต้นนั้น ให้ปรับ 7,000 บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้ 1 ปี ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 56 ไม่ชำระค่าปรับให้จัด การตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 29, 30 นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น โจทก์ฎีกาศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "พิเคราะห์แล้วมีปัญหาคือต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ว่าการที่ จำเลยสั่งจ่ายเช็คพิพาทเอกสารหมาย จ.2 เป็นการกระทำผิดตามฟ้องโจทก์หรือไม่ โจทก์ฎีกาว่า โจทก์ร่วมเบิกความยืนยันแล้วว่าได้ประทับตราวันที่ต่อหน้าจำเลย ซึ่งตาม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ผู้ทรงเช็คสามารถลงวันที่ในเช็คได้ตามวันที่ซึ่งประสงค์ผูกพัน กันจริง โจทก์ร่วมยอมสามารถลงวันที่ที่ถูกต้องได้หากเช็คยังไม่ลงวันที่สั่งจ่ายเงินตามเช็ค เห็นว่า โจทก์มีพยานคือตัวโจทก์ร่วมเบิกความว่า พยานเป็นผู้ประทับวันเดือนปีในเช็คเอกสารหมาย จ.2 ตามคำสั่งของจำเลย จำเลยเบิกความว่า จำเลยสั่งจ่ายเช็คเอกสารหมาย จ.2 ให้โจทก์ร่วมโดยมิได้ ลงวันเดือนปีเพื่อเป็นประกันการชำระหนี้โจทก์ร่วมลงวันเดือนปีในเช็คพิพาทโดยจำเลยไม่รู้เห็น ยินยอม ตามทางนำสืบของโจทก์และจำเลยแสดงว่าขณะออกเช็คเอกสารหมาย จ.2 ให้โจทก์ร่วมยัง

ไม่มีการลงวันที่ส่งจ่ายไว้จึงย่อมนับได้ว่าไม่มีวันเดือนปีที่ผู้ออกเช็คกระทำความผิด การที่โจทก์ร่วม
ประทับตราวันเดือนปีลงในเช็คเอกสารหมายเลข ๖.๒ แม้จะฟังว่าจำเลยยินยอม ก็มีผลเพียงเพื่อให้เช็ค
มีรายการสมบูรณ์ตามกฎหมายใช้สิทธิฟ้องร้องกันได้ในทางแพ่งเท่านั้นการที่โจทก์ร่วมนำเช็ค
พิพากษาไปเรียกเก็บเงินในขณะที่จำเลยไม่มีเงินในบัญชีเพียงพอที่จะชำระหนี้ตามเช็ค จึงถือไม่ได้ว่า
จำเลยมีเจตนาที่จะไม่ให้มีการใช้เงินตามเช็ค การกระทำของจำเลยจึงไม่มีความผิดตาม
พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็คพ.ศ. ๒๕๓๔ ที่ศาลอุทธรณ์ภาค ๓ พิพากษามา
นั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วยฎีกาของโจทก์ฟังไม่ขึ้น"พิพากษายืน

องค์คณะ

สมจิตร ทองประดับ · สมบัติ เดียววิศเรศ · เสรี ชุณหถนอม

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← deka.supremecourt.or.th ·
<https://thaideka.online/deka/2060/2542>